

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Jaroslavou Lobotkovou ve věci žalobkyně: **[Jméno a Příjmení]**, bytem xxx, zast. JUDr. MgA. Michalem Šalomounem, Ph.D., advokátem se sídlem Třebíč, Bráfova třída 52, proti žalovanému: **[Jméno a Příjmení 2]**, xxx, zast. Mgr. Janem Hrazdírou, advokátem se sídlem Na Příkopě 15, Praha 1, o **určení autorského práva a o protinávru žalovaného na určení , že autorem jména „xxx“ je žalovaný**

t a k t o :

- I. Určuje se, že autorem jména „xxx“ označujícího postavičku xxx, jehož příběhy začaly vycházet v roce xxx v časopise xxx – xxx je [Jméno a Příjmení] .
- II. Žaloba na určení, že autorem jména „xxx“ označujícího postavičku xxx, jehož příběhy začaly vycházet v roce xxx v časopise xxx – xxx je [Jméno a Příjmení 2], se z a m í t á .
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení částku 55.700,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. MgA. Michala Šalomouna, advokáta se sídlem Třebíč, Bráfova třída 52.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou 4.7.2013 se žalobkyně proti žalovanému domáhá určení, že je autorkou jména „xxx“, označujícího postavičku xxx, jehož příběhy začaly vycházet v roce xxx v časopise xxx. Žalobkyně tvrdí, že xxx je vydavatelem časopisu xxx, do kterého od roku xxx zařazuje i příběhy se xxx „xxx“. Autorem jednotlivých příběhů včetně postavy xxx a jeho jména je žalobkyně. Autorem grafického ztvárnění xxx je žalovaný. Žalovaný autorství žalobkyně nepopíral, to začal činit až v souvislosti s přihlášením ochranné známky „xxx“,

kterou přihlásil nejen jako obrazovou ochranou známku, ale i jako ochranou známku slovní. Nyní žalovaný popírá autorství žalobkyně k postavičce xxx včetně právě jeho jména, prezentuje se jako autor i na svých internetových stránkách, označuje se za autora, přitom autorem právě jména této postavičky je žalobkyně. V té souvislosti žalobkyně tvrdí, že v letech xxx až xxx byla na dlouhodobém pobytu ve Francii, koncem roku xxx jí přišel e-mail od paní E. B., která byla xxx časopisu xxx a xxx časopisu xxx, se kterou se znala se studií na fakultě. Nabídla jí spolupráci a po návratu do České republiky došlo k přípravě konceptu série xxx zaměřených na dětské čtenáře časopisu xxx. Koncept vycházel do určité míry z námětu nalezeného ve francouzském dětském časopise, který žalobkyně upravila pro české prostředí a vymyslela rovněž postavu hlavního hrdiny. To měla být postava xxx, jehož poznávacím znamením měla být xxx, původně žalobkyně zamýšlela jméno xxx, xxx nebo xxx, ale s tím redakce xxx nesouhlasila, protože tehdy již v časopise figurovaly postavičky „xxx“ a „xxx“, takže neměli zájem o další charakter začínající na stejné písmeno. Redakce navrhovala jméno xxx, ale to se nelíbilo žalobkyni, společně se svou tehdejší kolegyní z práce J. V., dnes F., došly k nějaké vtipné složenině slov typických pro xxx, který by byl nejlepší jako jméno, obdobně jako Xxx z Devatera pohádek spisovatele Karla Čapka. Nabídla potom paní xxx B. několik možností, mezi nimiž bylo i jméno xxx jako složenina xxx a xxx xxx“. Toto jméno bylo redakcí schváleno. Co se týkalo vizuálního ztvárnění xxx, měla žalobkyně představu, že by vymyšlený hrdina byl nenápadnou parodií existujícího literárního xxx, proto součástí jejího návrhu bylo i to, aby postava měla xxx, jako známý xxx. Dalším znakem mělo být logo s motivem xxx, byl to odkaz na xxx, který kdysi vycházel v časopise xxx a ve kterém vystupoval na fotografiích J. D. s xxx. XXX, které potom vycházely v rámci seriálu xxx xxx v časopise xxx, měly podobu jakési luštěnky, když dětskému čtenáři je napřed předestřena záplatka, tedy vlastní případ, a čtyři podezřelí, takové zadání je prezentováno jako celostránková ilustrace a na to navazují úkoly doplněné menšími ilustracemi, jejichž vyluštěním získají čtenáři indicie, na jejich základě se mohou dopátrat konkrétního xxx a místa xxx nebo xxx. Se žalovaným pak spolupracovala tak, že nejprve sama každý případ pečlivě předkreslila, toto předkreslení osobně nebo poštou doručila do redakce, později podklady naskenovala a poslala e-mailem redakci a žalovanému jako ilustrátorovi, aby příběhu vtiskl konečnou výtvarnou podobu. V té souvislosti doložila dokumenty, aby bylo zřejmé, že grafické ztvárnění téměř doslova kopíruje žalobkyní vytvořené podklady, jak po stránce dějové tak i v podstatné míře po výtvarné stránce. Na začátku roku xxx dodala žalobkyně do redakce první případ xxx, protože sama není ilustrátorka, bylo potřebné najít někoho, kdo by xxx vtiskl výtvarnou podobu. Byl vybrán žalovaný, který v té době začal nově pracovat pro časopis xxx, jehož xxx byla paní E. B. Žalovaný tedy pouze dotvořil konečnou výtvarnou podobu xxx. Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že vypracovala celou nepřímou charakteristiku xxx, následné příběhy, chování a nakonec i zobrazení xxx z tohoto vychází. Tato pomyslná legenda obsahuje i údaje o tom, kdy a kde se xxx narodil, proč a jak si vybral svou profesi a tak dále, tato charakteristika je vyjádřena jako xxx životopis a je součástí knihy xxx – xxx, výhradním autorem této části je žalobkyně, je také jediným autorem pomyslného rozhovoru s xxx, který byl publikován v časopise xxx xxx/xxx a rozhovoru, který vyšel v časopise xxx č. xxx/xxx. Právě tato specifika vytvářejí postavu xxx jako jedinečné autorské dílo, znaky autorského díla splňuje i samotné jméno xxx, obdobně jako jména Rumcajs, Cipísek, Spejbl, Hurvínek, Rumburak, Křemírek, Jára Cimrman, která jsou také dostatečně jedinečná na to, aby požívala ochrany jako samostatná autorská díla. Žalovaný až do roku 2011, kdy s ním spolupracovala nepopíral, že žalobkyně je autorem xxx jako postavičky. Protože tedy žalovaný poslední dva roky soustavně popírá autorství žalobkyně k postavičce xxx, nejen k jejímu grafickému zpracování, ale ke všemu včetně jména xxx, obrací se žalobkyně na soud, aby určil, že autorem jména xxx, označujícího postavičku xxx, je žalobkyně.

Žalovaný vznesl protinávrh s tím, že autorem jména postavy xxx je výlučně on, tvrdil, že na přelomu října a listopadu roku xxx nabídl své autorské ilustrace a komiksy dětskému časopisu xxx, jeho nabídkové portfolio tehdy osobně přebírala E. M., nyní B., která začala pracovat jako xxx xxx. Následně žalovaného kontaktoval pan S., tehdejší xxx xxx s tím, že má zájem se žalovaným spolupracovat. Byla mu nabídnuta spolupráce s oběma xxx a to přijal. Jako první dostal zadání připravit pro časopis xxx dvoustranu s luštěním, jehož autorem byla paní B., tato dvoustrana vyšla v časopise xxx v lednu xxx. Současně s tím, na základě komiksů, které žalovaný předložil v rámci své nabídky, uvažovala redakce o vhodném formátu xxx, které by navazovaly na komiks xxx, který vycházel v časopisu xxx. Hlavním hrdinou těchto příběhů měl být xxx a žalovaný byl požádán, aby vytvořil zkušební dvoustranu s xxx, která by potom jako seriál vycházela v xxx. Dále žalovaný tvrdí, že vymyslel vizuální podobu xxx, který byl prototypem chytrého českého xxx. Vizuální inspirací mu byla kreslená postavička xxx ze seriálu „xxx“. Při vymýšlení hlavního xxx charakteristického znaku - xxx se nechal inspirovat postavičkou xxx, jehož příběhy vycházely v časopise xxx pod názvem xxx, kde byl xxx oblečen do xxx a xxx podobné té, kterou nosil xxx. Přitom tato čepice tvarově nekopíruje xxx, jedná se o xxx s xxx a s xxx. Žalovaný tvrdí, že při vymýšlení jména xxx mu byla vzorem komiksová postavička, kterou vymyslel již dříve na střední škole a která byla parodií na Krtečka Zdeňka Milera, a to zločiný krtek jménem xxx, chtěl dosáhnout podobně hravého slovního spojení, pracoval s typickými xxx jmény a vlastnostmi. Jméno mělo korespondovat i s tak zvaně nečistým původem xxx, tak vymyslel spojení a vzniklo jméno xxx. Žalovaný dále tvrdí, že poté zpracoval i návrh xxx dvoustrany, vymyslel koncept xxx-xxx, který vizuálně připomínal herní plán s políčky, obsahoval luštění a kvízy, průvodcem luštění byl xxx xxx, který vše komentoval v komiksových bublinách. Součástí návrhu dvoustrany bylo také logo v podobě razítka xxx s xxx. K tomuto logu byl inspirován obálkou knihy Pátráme s Mickey Mousem. Své vizuální návrhy xxx a jeho jména i návrhu celé dvoustrany prezentoval tehdy svým spolužákům a spolupracovníkům z oboru, konzultoval s nimi své nápady, poté redakci prezentoval svůj pracovní návrh xxx další atributy jako jméno, logo xxxe apod., tento návrh byl redakcí přijat. Nikoliv však pro lednové číslo xxx, protože prvotní návrh byl předložen v prosinci až po uzávěrce lednového čísla, ale s xxx xxx bylo počítáno pro další číslo. V prvních dnech ledna roku xxx začal spolupracovat se žalobkyní, tehdy mu redakce xxx oznámila, že právě první xxx pro únorové číslo bude připravovat společně s ní, která vymyslela obecný koncept xxx, v rámci kterého měly děti luštit hádanky související s daným xxx. Od redakce v prvních lednových dnech roku xxx obdržel námět xxx, vytvořeného žalobkyní s názvem xxx, tento námět žalovaný výtvarně a graficky zpracoval a začlenil do něj postavu xxx, komiksové bubliny a logo xxxe. První případ vyšel xxx v časopise xxx. Ve spolupráci pro časopis xxx žalobkyně zadala obecný námět příběhu, vymyslela k němu hádanky a kvízy a průvodní drobné texty k nim a žalovaný námět celkové upravil a výtvarně a graficky zpracoval, a takto to fungovalo ještě několik let. Žalovaný tedy tvrdí, že tvrzení žalobkyně jsou nelogická, pokud e-mailovala s paní E. B. dne xxx, kdy mělo vzniknout jméno xxx, znamenalo by to, že redakce xxx i on by obdržel finální fázi po xxx, přitom únorové číslo xxx bylo dáno do tisku xxx, jak je uvedeno v tiráži předmětného čísla, všechny úkony spojené s přípravou, které žalovaný vyjmenovává, by tedy musely vzniknout v průběhu v podstatě šesti pracovních dnů, tedy mezi xxx a xxx. Tvrzení o tom, že žalovaný je autorem jména postavičky xxx, pak podle žalovaného svědčí i jeho další aktivity, ať obchodní nebo propagační, kdy zacházel s postavičkou xxx jako se svou vlastní. V této souvislosti pak žalovaný vyjmenovává aktivity počínaje rokem xxx. Proto se žalovaný protinávrhem domáhá určení, že autorem jména xxx, označujícího postavičku xxx, jehož příběhy začaly vycházet v roce xxx v časopise xxx- xxx, je on.

Ze shora uvedených podání je zřejmé, že oba účastníci se domáhají určení svého autorství ke jménu xxx, označujícímu postavku xxx, v této souvislosti soud konstatuje, že je mu známo z jeho činnosti, že skutečně jména typických postavek jako Spejbl a Hurvínek či jména další jako Rumcajs, Cipísek, Manka apod. jsou autorským dílem ve smyslu § 2 odst. 1 autorského zákona, podle kterého předmětem práva autorského je dílo literární a jiné dílo umělecké a dílo vědecké, které je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora a je vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě včetně podoby elektronické, trvale nebo dočasně, bez ohledu na jeho rozsah, účel nebo význam (dále jen "dílo"). Dílem je zejména dílo slovesné vyjádřené řečí nebo písmem, dílo hudební, dílo dramatické a dílo hudebně dramatické, dílo choreografické a dílo pantomimické, dílo fotografické a dílo vyjádřené postupem podobným fotografii, dílo audiovizuální, jako je dílo kinematografické, dílo výtvarné, jako je dílo malířské, grafické a sochařské, dílo architektonické včetně díla urbanistického, dílo užitého umění a dílo kartografické.

Vzhledem k tomu, že žalobci oba tvrdí, že jsou autory předmětného autorského díla, shledává soud návrh na určení autorství jako důvodný ve smyslu § 80 písm.b občanského soudního řádu.

Za situace, kdy mezi účastníky bylo nesporné, že žalobkyně je autorkou námětů jednotlivých příběhů a žalovaný je ilustrátorem těchto příběhů, a tedy i autorem ilustrace postavičky xxx, zabýval se soud otázkou, kdo z účastníků je autorem jména této postavičky jako takového. Kromě toho soud zjistil z časopisů xxx doložených vydavatelem, že skutečně první případ či příběh xxx vyšel na straně xxx až xxx čísla xxx z roku xxx a za celým příběhem je uvedeno „připravila [Jméno a Příjmení]., kreslí [Jméno a Příjmení 2]“ ([Jméno a Příjmení] nyní [Příjmení]).

Soud provedl důkaz výsledkem svědků E. B., T. S., MUDr. J. H., Mgr. Z. M., L. H., K. K., V. S., J. F., mailovou korespondencí, časopisy xxx, skicami, sděleními xxx, spisem ÚPV 0-xxx.

Z doložených kopií náčrtů, které připravovala k jednotlivým dílům žalobkyně a porovnáním s obsahem výsledku, tedy zveřejněného příběhu, tak jak jej graficky zpracoval žalovaný pak soud zjistil, že skutečně žalobkyně předkreslovala příběhy poměrně detailně a pokud došlo k nějakým úpravám ze strany žalovaného, byly to jen detaily a nepodstatné zásahy. První náčrt, tedy předkreslení žalobkyně pro první příběh, který byl publikovaný v únoru xxx, se nedochoval, nemá jej k dispozici ani žalobkyně ani vydavatelství, proto tento důkaz nemohl být proveden a není tak tímto způsobem jednoznačně ověřitelné, v jaké formě byl první příběh předán.

Z výpovědi svědkyně E. B. pak soud zjistil, že pracuje jako xxx časopisu xxx, žalobkyni zná od vysoké školy, žalovaného zná od konce roku xxx nebo začátku roku xxx, tehdy nastoupila do xxx, dělala časopis xxx a xxx dělal T. S., spolupracovali spolu, on se vyznal spíše ve výtvarné stránce a ona se starala o obsah. Ke vzniku seriálu xxx uvedla, že byla žalobkyně tehdy ve Francii, domlouvala se s ní, aby přivezla nějaké časopisy, v jednom z nich byl příběh o xxx. V xxx dříve vycházel seriál xxx, obrátila se tedy tehdy na žalobkyni, která měla dobré nápady a jezdila i s dětmi na tábor, s tím, že by mohla přijít na nějaký námět, aby děti luštily xxx a zároveň se tím učily. Žalobkyně pak přinesla nějaké náčrtky a návrhy, vymýšlely tehdy jméno té postavičky i s T. S., měly několik variant názvů. Protože vycházely seriály i jiných luštění, nechtěli, aby se to pletlo, tak vzniklo jméno xxx xxx, protože náčrty

od žalobkyně byly vtipné, oslovil je tehdy i žalovaný, který měl hezké kresby, proto navrhli jejich spolupráci. Žalovaný udělal výtvarnou podobu, udělal to rychle a dobře se to rozjelo. Svědkyně jednoznačně tvrdila, že jméno xxx vymyslela žalobkyně. Svědkyně rovněž potvrdila pravost obsahu e-mailové korespondence z xxx (číslo listu 56 spisu). Z výpovědi svědkyně dále soud zjistil, že obecně spolupráce s redakcí probíhala tak, že když potřebovali nějaké kresby, zadávali ilustrátorovi nějaké zadání, se žalovaným byla spolupráce bezproblémová, kreslil do xxx i do xxx. Zadání zasílali e-mailem, někdy jen telefonicky, jak to bylo přesně v tomto případě si již nevzpomněla. Vzpomněla si, že žalobkyně přinesla skicy, nosila je pak ještě každý měsíc, zpočátku to zřejmě šlo přes redakci, protože museli ten příběh napřed odsouhlasit, teprve pak se to dávalo žalovanému k ilustracím, svědkyně opakovaně potvrdila, že jméno xxx vymyslela žalobkyně. Svědkyně si již nebyla schopná vzpomenout, jestli tu první skicu přinesla před tím, než řešili po e-mailu jméno postavičky nebo až potom, se žalovaným zahájili spolupráci tak, že k nim přišel do redakce a přinesl nějaké obrázky, v redakci se s ním pak domluvili dál, když seriál o xxx vznikl, řešili nejprve jeho obsah, to projednávala se žalobkyní, a to i obsah i název, T. S. možná zadal nějakou zkušební verzi žalovanému, ale to přesně neví, běžné to nebylo. Většinou se právě napřed řešil obsah a pak se to zadalo ilustrátorovi, aby to nebyla zbytečná práce. Svědkyně potvrdila, že se žalobkyně vymýšlely jméno, nechtěly, aby bylo od písmene xxx, protože běžel jiný seriál nebo luštění o xxx apod. Svědkyně dále uvedla, že pokud odsouhlasovala v následujících letech použití xxx žalovanému, jednalo se o maskota a jeho použití v souvislosti s vydáváním časopisu a knihy.

Ze sdělení vydavatele xxx soud zjistil, že první díl seriálu o xxx vyšel v xxxx č. xxx/xxx, datum uzávěrky tohoto čísla bylo xxx a datum vydání xxx. Z čísla xxx/xxx xxx soud zjistil, že zde ještě seriál není, takže skutečně první díl seriálu vyšel v čísle xxx/xxx.

Z výpovědi svědka T. S. pak soud zjistil, že xxx xxx byl původně nápad E. B., která chtěla vytvořit seriál podle francouzského časopisu, kde vycházelo něco podobného, říkala mu tehdy, že má šikovnou kamarádku, že ta by to vytvořila, pak hledali ilustrátora. O tom, že to bude žalovaný, rozhodl on. Měli tehdy dva nebo tři ilustrátory, ale podle portfolia prací se rozhodl právě pro žalovaného. Paní žalobkyně předala podklady a příběh a podle toho to žalovaný nakreslil. Jméno xxx xxx vymyslela [Jméno a Příjmení], tedy žalobkyně, řílala mu to tehdy E. B.. Svědek nevěděl, zda jméno xxx bylo známo ještě před uzávěrkou. Mezi uzávěrkou a tiskem je časově rozdíl a v tomto období se ještě dají udělat nějaké změny. Z výpovědi svědka soud dále zjistil, že E. B. byla xxx xxx, byli spolu v jedné kanceláři, pracuje pro xxx dodnes. S žalovaným se poznal osobně tehdy, když on přinesl portfolio, byly to různé ilustrace a možná i komiksy a ilustrace do knih. Nikdy mu nezádal nic v tom směru, že by měl vytvořit komiksový příběh ohledně xxx. Pokud si svědek vzpomněl, xxx všechno začalo, prvotní nápad byl E. B., on to potom zadával k ilustraci žalovanému. Vzhledem k tomu, že xxx měl úspěch, vytvořili následně i seriál o xxx. Svědek si nevzpomněl, zda se seriál o xxx připravoval již v prosinci, s odstupem času si to ani pamatovat nemohl. Svědek potvrdil, že skicy, které doložila žalobkyně (viz. přílohová obálka) byly ty skici, které předkládala žalobkyně, buď on nebo paní E. B. to pak předávali žalovanému k ilustraci. Svědek potvrdil, že když žalovaný prováděl ilustrace, zřejmě když to kreslil a k tomu ho něco napadlo, aby to bylo vtipnější, takže něco přidal, např. nějaký gag pro určitou postavku apod. Nebylo to v přidávání textu v tom směru, že by přidal polovinu nebo podobně, svědek to formuloval tak, že odhaduje, že přidal tak 20 až 30% ,prostě tam jenom něco přidal, netýkalo se to příběhu, ale pouze textu do bublin. Spíše se jednalo o vtipky nebo něco podobného, neovlivnilo to příběh jako takový. Svědek si nepamatoval, jak přesně vypadal ten první příběh a ta skica od žalobkyně.

V kontextu výpovědí těchto dvou svědků a tvrzeními žalobkyně pak dospěl soud k závěru, že výpověď těchto svědků je jednak věrohodná a jednak koresponduje i s obsahem e-mailové korespondence, kterou soud k důkazu rovněž provedl. Z této vyplývá, že E. B. dne xxx zaslala e-mail žalobkyni, kde píše, že již má ilustrace k té xxx a že jsou naprosto perfektní. E-mail obsahuje i informaci o tom, že na tom žalovaný pracoval po nocích, aby to stihl.

Co se týče svědků navržených žalovaným, jeví se nejvěrohodnější výpověď svědka H., ten uvedl, že zná postavičku xxx, kterou kreslil žalovaný, ale nedokázal si vzpomenout, jak se jmenovala, pokud se mu to spojuje se jménem xxx, mohlo k tomuto spojení dojít až následně, když se seriál opravdu rozjel. Časově pak tento svědek potvrdil, že tuto postavičku nakreslenou viděl na konci roku xxx v listopadu, kdy slavili xxx narozeniny u společného kamaráda a při návratu se stavoval v xxx u žalovaného, kde mu ukazoval školní film, vtipkovali tehdy o tom, jak dlouho bude ještě žalovaný studovat, protože mu za měsíc mělo být xxx. On sám již tehdy několik let pracoval. Viděl skicy postavičky xxx, žalovaný mu říkal, že bude hrdinou dalších příběhů, ta postavička byla trochu hrubší a připomínala xxx xxx. Seriál pak vycházel v xxx, neví přesně od kdy. Žalovaný mu pak při dalších setkáních ukazoval některá čísla, která v té době již vyšla. Pokud mu žalovaný předkládal své skicy, byl to v podstatě jen konkrétní nápad na určitou postavu, nebyla žádná řeč o tom, že by mu to někdo zadal, Na skicách byla jen postavička v různých polohách, bylo to pět nebo šest skic. Svědek potvrdil, že v minulosti, ještě v době, kdy chodili na gymnázium, nakreslil žalovaný postavičku, které říkali „xxx“, který měl být kontrastem s uhlazeným krtečkem od Milera. U postavičky byla bublina, bylo to zcela běžné, viděl obdobné postavičky i v době, kdy byli se žalovaným na gymnáziu, takže ho nijak nepřekvapilo, že to byla postavička s prázdnou bublinou.

Z výpovědi výpovědi svědkyně MgA Z. M., nynější xxx žalovaného, soud zjistil, že spolu se žalovaným chodili na xxx od roku xxx na xxx, pracovali ve stejné místnosti, tvrdila, že viděla skicy postavičky xxx. Postavička měla nakreslené bubliny s různými výkřiky. Měl s ní konzultovat jméno xxx s tím, že to vymyslel. Na druhou stranu výpověď této svědkyně nekomunikovala časově s tím, co uváděla ohledně souběžného studia se žalovaným. Jinak o spolupráci mezi žalobkyní a žalovaným měla informace až od roku xxx.

Z výpovědi svědka L. H., se kterým žalovaný určitou dobu spolupracoval jako xxx, soud zjistil, že ví o tom, že postava xxx vznikla u žalovaného, protože začal někdy v roce xxx pracovat pro vydavatelství a ta postava se začala objevovat někdy po srpnu xxx, viděl i rozkresy dalších osob, žalovaný také pracoval pro xxx. Dále svědek tvrdil, že postavu xxx viděl někdy na podzim roku roku xxx, ale neví, kdy dostala to jméno xxx. Svědek si nevybavil, kdy byl požádán o písemné vyjádření, potvrdil, že se písemně vyjadřoval k předmětu tohoto sporu někdy v roce 2013, neví, kdo ho o to požádal, tvrdil, že si pamatuje, co se stalo v roce xxx, že žalovaný tehdy začínal se svou tvorbou. Dělal tehdy pro xxx nějaké vědecké knížky, podle názoru svědka neuvažoval o tom, že by pro někoho dělal něco na zakázku. Prostě si jako každý xxx kreslil své nápady a pak se to snažil zpeněžit. Svědek si nepamatoval ani, zda písemné „svědectví“ sepsal sám nebo to pouze podepsal, zda to bylo skutečně pro soud nebo pro Úřad průmyslového vlastnictví svědek také nevěděl, následně pak svědek tvrdil, že postavu xxx na skicách viděl a teprve poté z xxx chtěli, aby žalovaný vytvořil celý komiks a tak to potom vzniklo. V tomto směru tedy soud výpověď svědka posoudil jako nevěrohodnou. Svědek si na jednu stranu pamatuje něco, co se mělo stát v roce

xxx, nepamatuje si, co se stalo v roce 2013 nebo jak se to stalo, tedy v době, kdy sepisoval písemné svědectví.

Z výpovědi svědka K. K. pak soud zjistil, že žalovaného zná z agentury, pro kterou žalovaný pracoval externě jako xxx. Asi před dvěma lety se ho žalovaný zeptal, jestli si vzpomene, jak vznikl xxx, svědek uvedl, že si to pamatuje, že to bylo někdy koncem roku xx, tvrdil, že si to pamatuje proto, že žil 15 let s xxx a protože žalovaný si jako jediný z xxx v agentuře maloval. On sám pracoval jako xxx, proto mu utkvělo i jméno xxx. Dále si to pamatuje proto, že nevěřil, že ještě někdo může pracovat pro časopisy, tedy v době, kdy již vznikl internet. Tvrdil, že v roce xxx to být nemohlo, protože hodně cestoval, tvrdil, že v roce 2001 byl v Africe, proto se domnívá, že to bylo skutečně koncem roku xxx. V roce 2004 cestoval až od června, celá akce s xxx xxx musela být před vánoci, napadlo ho tehdy, že by to mohl být hezký vánoční dárek, kdyby se to vytisklo a rozdávalo lidem, tím myslel postavičku xxx, tu viděl pouze jako skicu, ne v barevném provedení. Písemné prohlášení psal na počítači, psal si to sám a je to jeho podpis, o to prohlášení ho požádal žalovaný. Svědek opět zdůrazňoval, že tu postavičku xxx má spojenou se jménem xxx, ale zda to bylo ve stejný den, kdy si to žalovaný v agentuře kreslil, to říci nemůže. Svědek dále tvrdil, že skicu pro vánoční dárek nebo PF tehdy žalovaný do agentury prodat nechtěl, chtěl si to vydat sám, proč to potom vydal v xxx, o tom svědek nevěděl.

I výpověď tohoto svědka se jeví jako nevěrohodná. Z toho, co svědek vypovídal, jednoznačně vyplývá pouze to, že viděl skicu postavičky xxx a nikoli zároveň to, že to bylo jméno xxx. Uvádí pouze, že viděl v agentuře, že si tam žalovaný kreslil skicy, že by na těch skicích bylo zároveň jméno, o tom nic neuvedl, naopak jméno xxx měl spojené až s tím, co vyšlo v xxx.

Svědka V. S. pak uvedl, že se žalovaným dříve intenzivně spolupracovali. Žalovaný se na něho asi před dvěma lety obrátil, aby mu podepsal prohlášení o autorství, to, které je založeno ve spisu Úřadu průmyslového vlastnictví. Z výpovědi svědka dále soud zjistil, že koncem roku xxx se žalovaným řešili své projekty, sám chodil ještě na xxx, ale už se mu rozjíždělo studio, potvrdil, že viděl obrázky postavičky xxx, tvrdil, že žalovaný takto o něm mluvil, byly to kresby této postavičky, měl se řešit charakter té postavy a z toho pak vyplynout nějaký příběh, svědek tvrdil, že ví, že to měl být xxx a že se žalovaný pokoušel to prodat do xxx, když pak viděl některá čísla xxx, říkal si, že to žalovanému zřejmě vyšlo. Svědek dále tvrdil, že ví, že se řešilo i logo, vlastně jako úvodní text a charakteristika té postavy.

I výpověď tohoto svědka soud považuje částečně za nevěrohodnou, konkrétně ve vztahu k logu je totiž zřejmé porovnáním s logem, které je umístěno v levém horním rohu vždy na začátku dílu komiksového seriálu, že toto logo je spojeno s tím, co tvrdí, že vymyslela žalobkyně, tedy hlava xxx s xxx před polovinou obličeje a druhá část je teprve xxx, který naznačuje xxx, v součtu by se skutečně mohlo jednat o razítko, jak tvrdí žalovaný. Kromě toho si svědek nebyl jistý, zda kresby vznikly na základě zadání xxx, nemohl tedy ani tuto skutečnost jednoznačně potvrdit.

Z výpovědi svědkyně F. soud zjistil, že koncem roku xxx nebo začátkem roku xxx pracovala se žalobkyní na jednom pracovišti, ví, že paní žalobkyně jednala s paní B., xxx xxx a xxx, ona navrhovala, aby se ta postava jmenovala xxx, ale to nebylo pro redakci přijatelné, buď kvůli xxx nebo protože v xxx vystupovala nějaká postava se jménem od xxx. Bavily se tehdy spolu a vymýšlely jiné jméno. Žalobkyně tehdy navrhovala nějaká jména, je v tomto

směru velmi kreativní, ona navrhla něco na způsob Xxx, tedy tímto způsobem vytvoření jména, ví o tom, že žalobkyně tehdy navrhovala paní B. více jmen a paní B. si z toho vybrala. Zda již v té době bylo zřejmé, kdo bude ilustrátorem, to svědkyně nevěděla, pouze si pamatovala, že viděla nějaké náčrtky od žalobkyně, psala potvrzení v tom směru, že si xxx měla zaregistrovat spíše žalobkyně než žalovaný, který tak učinil a zaregistroval si xxx jako značku.

Z výpovědi této svědkyně má tedy soud potvrzeno, že se s žalobkyní bavila na téma vymýšlení jména xxx.

Ze spisu ÚPV 0-xxx soud zjistil, že žalovaný má od 21.9.2009 zapsanu slovní ochrannou známku xxx, žalobkyně podala návrh na určení této ochranné známky za neplatnou. Obsahem spisu procházejí i písemná svědectví slyšených svědků. Je s podivem, že svědkové tvrdí každý něco jiného o tom, jak tato prohlášení vznikla. Přitom ti svědkové, které navrhoval žalovaný k důkazu vyslechnout, mají prohlášení zjevně psaná stejným stylem i typem písma.

Na základě shora provedeného prokazování tedy dospěl soud k závěru, že nebylo prokázáno, že by původní zadání ohledně námětu příběhu xxx dostal žalovaný od redakce, stejně tak nebylo prokázáno, že by první příběh, který vyšel ve vydání z xxx, vznikl již v listopadu nebo prosinci roku xxx, výpověď svědkyně B. kromě jejího přesvědčení, že autorem jména xxx je žalobkyně, sice není sama o sobě jednoznačná, ale ve spojení s výpovědí svědka S., který potvrdil, že si jako ilustrátora příběhu, který vytvořila žalobkyně, vybral žalovaného na základě návrhů a skic, které od něho už měl k dispozici, je potvrzeno tvrzení žalobkyně. Proto soud vyhověl žalobě žalobkyně a návrh žalovaného, respektive protinávrh, zamítl, neboť má za prokázané i z hlediska časových souvislostí, že autorkou jména xxx je právě žalobkyně.

Dle názoru soudu již není podstatné, kdo z účastníků vydával další knihy či jiné publikace, stejně tak není podstatné, že si žalovaný zapsal ochrannou známku xxx, není podstatné, jak se účastníci s postupem času prezentují na veřejnosti, stejně tak není podstatné to, co tvrdí žalovaný, tedy způsob, jak v redakci xxx nakládali s autorskými právy, ani následující e-mailová korespondence z roku 2013 není jednoznačným důkazem pro to, co tvrdí žalovaný.

Výrok o náhradě nákladů řízení mezi účastníky navzájem je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalobkyni vznikly náklady za zaplacený soudní poplatek 2.000,- Kč, dále za zastoupení advokátem, který ve věci vykázal 11 úkonů po 2.500,-Kč dle § 9 odst. 3 písm. b) a § 7 bod 5. vyhl. č. 177/1996 Sb., náleží mu jízdné za cestu z xxx do xxx a zpět, tj. 360 km, osobním automobilem Chrysler Voyager Combi RZ xxx, průměrná spotřeba 8,8l na 100 km, cena nafty 34,70, tedy 1.296,- Kč a 1.099,- Kč, dále náhrada za ztrátu času cestou za 5 hodin 1.000,-Kč, tedy 3.395,- Kč, celkem to vše 4x za cestu ke 4 jednáním soudu, a paušální náhrada nákladů po 300,-Kč za 11 úkonů dle stejné vyhlášky, to vše včetně 21% DPH ve výši 9.320,-Kč, tedy celkem za zastoupení advokátem 53.700,- Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 21. prosince 2015

JUDr. Jaroslava Lobotková, v.r.
soudce

Za správnost:
P.